

tarea cuviințiosă, decă nu'ți vei împlini datoriile de Arhiereu, înduplecându pe cei amagiți, priimindu și ertându pe cei pocaiți și deslegându-i de acelle jurăminte satanice; iér pe cei abătuți detestându-i și persecutându-i, conformându-te întru toate bisericei și prea puternicei noastre Impărății. Căci decă, ferescă Dumnezeu, te vei împotrivi și vei lucra contra celoru prescrise de Biserică, său prin cuvântu său prin faptă, său prin cugetu, din acelui momentu vei fi considerat ca cădutu din rangul Arhierescu, de sine-ți condamnatu și ca unu membru străinu alu bisericei lui Dumnezeu, supusu unei catereșirii (excomunicarii) irrevocabile. De aceea, prea iubite frate, sileșe-te, cătu vei putea, a evita pericolul sufletescu, pentru că și acăstă sinodicescă carte ce ți se trimite, s'a scrisu cu șiröe de lacrimi pe chiaru săntulu altaru: așa de mare a fostu justa indignațune a Bisericei în contra perturbatorilor liniștii publice.

„Așteptăm să ne bucurăm cu grabnice respușuri din partea sfintiei vostre arătându-ne fericită realisare a celoru de mai susu coprinse, ca să te cununăm cu obșteșcile noastre bine-cuvîntari și rugăciuni; iér darul lui Dumnezeu fie cu prea sfintia ta.

„Alu Constantinopolei întru Hristos frate.”